

Ветераните от войните отчетоха годината

Първото за 2024 г. заседание на Централния управителен съвет (ЦУС) на Съюза на ветераните от войните на България (СВВБ) се проведе на 29 януари в ЦВК. В отчетния доклад на председателя доц. д-р Иван Сечанов бе анализирана дейността през годината. Като основно направление бе определена грижата за ветераните. На шест ветерана ЦУС е отпуснал по 400 лв., на двама - по 500 лв. и на един - 600 лв. Или общо 4000 лева. През тази година отпадна ограничението от 150 лв. и по този начин градското ръководство на София и областните ръководства вече могат да подпомагат по-добре своите ветерани. На 10 столетника са отпуснати по 300 лв. Благодарение на дългогодишните добри взаимоотношения с БЧК през изминалата 2023-та година на 2 пъти са осигурени и раздадени хранителни продукти на всички ветерани. Министерство на отбраната е подпомогнало 33-ма ветерани с общо 8400 лв.

Широко е разгърната военно-патриотичната дейност на централно и местно ниво. Не са едно или две проявите на СВВБ, като инициатор и участник в Националния инициативен комитет за отбелязване на 110 години от Балканските войни. Продължиха традиционните военно-исторически походи по пътищата на Българската армия в Република Северна Македония, Сърбия, Хърватия, Унгария, Румъния и Турция. Подобавачо са отбелязвани 100-годишните юбилеи на ветераните, включително с почетни плакети и грамоти от министъра на отбраната. В редица градове са проведени уроци по родолюбие с ученици. Поставено е началото е започнало разгръщането на инициативата „Детски градини – приятели на СВВБ“. Съюзът поддържа тесни връзки с училища в столицата и страната. Областната организация в Габрово, обяви и проведе Национален ученически конкурс „Потомък славен“. Активно е участието в ежегодните празници, като 6 януари, 6 май, 9 май, 21 септември, Архангелова задушница и др. Поддържат се връзките със Световната федерация на ветераните от войните. Непосредствени са контактите с президента, Министерството на отбраната, Щаба на отбраната, военните формирования в страната, Държавния военноисторически архив и другите военно-патриотични организации.

През цялата година участието на Българската армия във Втората световна война е основен момент във военно-родолюбивата ни дейност, се посочва в доклада. Може да се каже, че кулминацията е откриването на паметен знак в района на Военна академия „Г.С.Раковски“, който да напомня за връщането на българската войска в София на 17 юни 1945 г. Благодарностите са към началника на академията генерал-майор Тодор Дочев за оказаната подкрепа, каквато СВВБ не получи от Столична община. С активното участие на Съюза са изградени или обновени още военни паметници, като в с. Йоглав, Ловешко; с. Лесново, Елинпелинско; с. Градище и с. Зайчино ореше, Шуменска област, паметникът на ген. Иван Кинов в с. Люти брод, Община Мездра и др.

През тази година военно-родолюбивата дейност ще бъде посветена на 80 години от началото на участието на Българската армия във Втората световна война на територията на Западните Балкани, като акцентът е върху 80 години от първия боен ден на Парашутната дружина при Стражин и Страцин. Предстои да завърши ученическият конкурс „Наследник съм на ...“. Продължава отбелязването на годишнините на ветераните. Започва организирането на традиционните военно-исторически походи зад граница.

В изказванията на членовете на ЦУС беше обърнато специално внимание на работата с потомците и разгръщането на сътрудничеството с детските градини и училищата. Председателят на СВВБ връчи поздравителен адрес на полковник Георги Георгиев, заместник-председател на областната организация в Шумен и член на ЦУС във връзка с повишаването му в длъжност – началник на Военно окръжие I степен във Варна и във военно звание.

Изразена бе и позиция, относно разрушаването на паметници. Още на 10 август 2023 г. председателят на Съюза на ветераните от войните на България доц. д-р Иван Сечанов изпрати писмо до президента Румен Радев, министър-председателя акад. Николай Денкови председателя на Народното събрание Росен Желязков по повод на намеренията за демонтирането на паметника на Съветската армия в столицата. До този момент отговори на поставените въпроси не са получени. Публикуваме писмото.

До президента на Република България г-н Румен Радев, министър-председателя акад. Николай Денков, председателя на Народното събрание г-н Росен Желязков

Уважаеми господа,

Сами разбирате, че Съюзът на ветераните от войните в България не може да бъде безразличен към евентуалното премахване или преместване на паметника на Съветската армия в София. Като председател на тази военно-патриотична организация се налага да отговарям на ветераните и потомците на много въпроси. Бих искал да споделя някои и с Вас.

През есента и пролетта на 1944 и 1945 г. Българската армия участва в заключителния етап на Втората световна война в състава на Трети украински фронт на Съветската армия. Премахването на паметника означава ли, че негативното отношение към Съветската армия се пренася и към Българската?

По бойните полета на Унгария, Хърватия и Австрия ние воювахме срещу хитлерофашизма рамо да рамо със съветските войници. Животът на много наши бойни другари бе спасен от огъня на противника, благодарение на по-опитните бойци от Съветската армия. Днешното решение за паметника означава ли, че тази реалност в сърцата и душите на ветераните и техните потомци трябва да се промени в негативна светлина?

Повече от 70 са бившите фронтовици в България на 100 и повече година, по-младите, които бяха доброволци, като мен, приближават столетието. Страхувам се, че с подобна политика ще се стигне до нашето заклеймяване, като част от Съветската армия, което едва ли ще бъде справедливо и то в края на живота ни. Не смея да си помисля, че и за нас в учебниците ще пише, че сме били окупатори.

Последните размисли се пораждат и от едно няколкогодишно наблюдение. Защо със същия хъс, с който се работи за премахване паметника на Съветската армия, не се предприемат необходимите действия от местната и централната власт за изграждане в София на паметник на загиналите български воители във Втората световна война, включително и на тези, които загубиха живота си по време на англо-американските бомбардировки? Факт е, че срещаме отпор, когато решим да предприемем нещо в тази посока.

Имам и още въпроси. Изглежда, че историята не е постоянна величина. Тя може да се тълкува дори превратно. Какво да кажем, обаче на тези, които са я преживяли? Как да обясним правотата на тези, които днес ги съдят? Надявам се да получа Вашите отговори, за да ги предам на българските участници във Втората световна война и техните потомци – синове, дъщери, внуци и правнуци.

С участието ни и жертвите, които дадохме през време на Втората световна война в състава на Трети украински фронт и благодарение на Съветския съюз спасихме България от Трета национална катастрофа. Запазихме държавата в границите преди войната. Не случайно и командирът на нашата Първа армия ген. Владимир Стойчев участва в парада в Москва в края на войната.

Живеем с усещането, че паметникът на Съветската армия е памет за нашето участие в борбата срещу хитлерофашизма. Тази акция за евентуалното премахване или преместване на паметника на Съветската армия е израз на активиране дейността на неофашизма в България. Такива паметници има построени в много страни, обаче там няма подобни инициативи.

С уважение: председател на Съюза на ветераните от войните в България:
Доц. д-р Иван Сечанов